

Enver Yıldız

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.04.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Enver Yıldız

Eserleri:

Acizdir Soyadım

Sükuta ermeye gebeyken cismim,
Bir umut ışığı sinemi deldi.
ACİZdir soyadım,İNSANDır ismim,
Şifayı O verdi,derdi O verdi.

Sivas'2007

Enver Yıldız

Adam Bildim

Çaka çaka sol böğrümü çürüttün
Ne bileyim, adam bildim ben seni.
Susuz koydun has bahçemi kuruttun
Ne bileyim, adam bildim ben seni.

Dost eyledi gönül dostu görünce
Sevdim gönül verdim kendi halimce
İkrar verdim son darbeyi yiyince
Ne bileyim, adam bildim ben seni.

Koyun kuzu bir arada otlarır
Çayır çimen onlar ile tatlanır
Şanma yorgun yürek buna katlanır
Ne bileyim, adam bildim ben seni.

Dünyanın eceli Hakkın elinde
Zikri fikri kurdun kuşun dilinde
Sende gideceksin günün birinde
Ne bileyim, adam bildim ben seni.

Enver hocam bu dünyaya aldırma
Yeter yüreğini gamla doldurma
Gönül kitabını rafa kaldırma
Ne bileyim, adam bildim ben seni.

Sivas'2008

Sivas'2008

Enver Yıldız

Ağlamak

Tutamaz oldum artık hıçkırığımı ben seni,
Sinemdeki yarayı akan suya dök de git.
Bir sen değil, ben bile anlayamadım beni,
Fihristemden ruhumun düğmesine çok de git.

Bu ahval, bu şerait boğuyor bedenimi,
Firakın kınasını gözlerime yak ta git.
Kurtuluş olacaksa gidişin benliğime,
Yalnızlığın mührünü sol böğrümde çak da git.

Ben sana hayalimi, umudumu bağlarken
Veda bile etmeden bir el gibi çek te git.
Bir yetim yalnızlığı yüreğimde çağlarken
Usluca gel, resmini pencereden sök de git.

Hıçkırığımı! seni ben ellerimle büyüttüm,
Gider iken boynunu bir çevir, bir bak da git.
Sensiz nasıl kırarım nefsimin inadını,
Hiç olmazsa gölgeni kollarıma tak da git.

.....
Git dedimse alınma, aldırma bu fakire
Gönül dile küsmeden gözlerime gel de ak.
Senle yeşerir hüznüm mavera tarlasında
Ben iki şey bilirim: Ağlamak ve ağlamak...
Ben iki şey bilirim: Ağlamak ve ağlamak...

Sivas'2008

Enver Yıldız

Aydınlık Ay Kadar

Tükendi büyüsü yakamozların
Kirlentildi esrarlı damlalar.
Ve kanamada asırlık yaralar.

Büyümüş hüznü yalnızlıkların
Umut vermiyor aynalar
Sinemalarda kaldı sevdalar.

Kapılar kapalı aydınlığa
Aydınlık ay kadar uzak.
Prim verilmiyor saygınlığa
Her adım vicdanlara tuzak.

Sivas'2003

Enver Yıldız

Bağlanmak

Susamıştım.
Hava içinde havaya,
Güneş altında güneşe,
İnsan içinde insana susamıştım.

Eziliyordum.
Tuttuğum ipler boğuyordu.
Eştiğim çukurlar çekiyordu.
Etrafım sarılmış, ortasındaydım cereyanların.

Bir şeye bağlanmak.
Başı, ortası, sonu olan bir şeye.
Bir şeyden içmek istiyordum kana kana,
Bir şeyler hissetmek, sahte olmayan, mertçe!

İstedim buldum, buldum istiyorum.
Hedefim belli artık hakikatı buldum.
İstiyorum zaman-ı maziden ders alıp ilerlemek
Ve düşünmek, şükretmek:
Ne idim, ne oldum.

İstanbul' 1993

Enver Yıldız

Bağrımdaki İstanbul -1

Ah İstanbul! ...
Sen başkasın.
Sen Akşemsettin' den beri inmeyen,
İndirilemeyen bir sancağın direği,
Gözümün bebeğisin...

Sen ki, akıncılara beşik oldun, uyuttun ninnilerle.
Sen ki, ozanların mahbususun, anlattılar efsanelerle.

Sen Peygamberimin (A.S.M) alın diye ettiği vasiyetsin.
Sen dünyada çektiğim en tatlı eziyetsin.

Sen emanettin, hediyeysin Fatih'ten,
Sende, göğsümü kabartan neyim varsa tarihten.

Hakkı candan aziz bilen yiğitler beşiğiydin,
İslam'ın, müminleri aydınlatan en korlu ateşiydin.

Senindi, bir sözle krallar indiren yiğitler,
Senindi, Eyüp Sultan elinden zezem içen şehitler.

Hazreti Ömer'in varisiydin adalet yolunda,
Can verdin, lakin yılmadın Nizam-ı Alem uğrunda.

Ah İstanbul! Mukaddes emanetin en şanlı bekçisiydin,
Ah İstanbul! gizemli masalların en gerçekçisiydin.

Senin kabahatin yok, belki benimde yok ama!
Nasıl becermişler?
Düşünmeyi bile sığdıramıyorum zamana.

Şöyle çıksam Sarayburnu'ndan,
Yönümü seçsem.
Ve geçsem Karaköy'den dursam Bebek'te
Görmeden geçsem.

.....
Sefahati kavuran bir ocaksın şimdi sen,
Senden çok uzaktaydım seni hayal ederdim.
Böyle bir İstanbul'u beklemiyordum ki ben,
Bilseydim destanlardan çıkıpta gelirmiydim.

Ayasofya veriyor Ümmete tarih dersi
Dört elini açmışta yalvarıyor semaya.
Duymadın mı yıllardır sana bağırın sesi,
Kapı duvar, yol bitti, gidemezsin Cuma'ya!
Ah İstanbul İstanbul! böyle bilmezdim seni
Düşmanmısın ki bana neden astın çehreni?

Ne insanlar yetişmiş kaldırım taşına denk,
Hatırlatan maziye ne düzen, nede ahenk
Kalmamış, yeşil bile kırmızıya yakın renk.
Ah İstanbul İstanbul! sana da yasak türban

Çıldırılmamak mümkün mü? Kullar kullara kurban.

Ecnebisi usanmış en azgın günahlardan,
Yollamışlar üstüne taşıyor sokaklardan.
Yinede Fetih Marşı gitmiyor kulaklardan.
Ah İstanbul! Fatih'in fethettiği yaştayım
Ağlıyorum şu anda, oyunda oynaştayım.

Ağlamaya başlarsa susmak bilmez bulutlar,
Hayallerim dağ oldu tükenmiyor umutlar,
Elbet Hakka ulaşır bu dualar, ağıtlar.
Ah İstanbul İstanbul! Hilal-Yıldız inmesin,
Yağmurlar sussun ama şu ezanlar dinmesin.

Artık sen Çelebi'nin Seyahatname 'sinde,
Artık sen Sultanahmet, Beyazıt Camisi'nde,
Bel geldin lakin, derde, çare olamıyorum.
Kim bilir, Fatih yine gelir günün birinde.

Enver YILDIZ
İstanbul'1993

Enver Yıldız

Bağrımdaki İstanbul-2

Gölgeler devrilirken gezdiğimiz sokakta
Son hâtırân ruhumda yazılı dizim dizim.
Dolunaya yansıyan suretin çok uzakta
Her kaldırım taşında kazılı ayak izim.

Bir Eylül sabahında kucaklamıştın beni
Martılar ruh vermişti bu aşkın bestesine.
Sen yeni seferdesin, bense kaybettim seni
Yorgun düşen bedenim ses veremez sesine.

Koçoğlu Ahmet ile Mahmut İğnak ve Hamza
Virane bir mekanda, çileyle yoğrulmuştuk.
"Kadıköy Rıhtım" şahit bu ılık sevdamıza
Dostluğun deryasında rotamızı bulmuştuk.

Bir martı çığılığıyla uyansam kucağında
Her bilet beni sana götürür mü? bilemem.
Otuz yıldır küllendin gönlümün ocağında
Gözümüm önündeki hatıranı silemem.

Filmlerde, romanlarda, şiirlerimde kaldın.
Gri hasretlerimin başına ekliyorum.
Vuslattadır âşıklar, buluştu tüm yakalar.
Bense kavuşmak için ölümü bekliyorum.

Sivas'2018

Enver Yıldız

Bağrımdaki İstanbul-3

Böylemiydi vefa'n -ahde- İstanbul!
Sende sahteymişsin sahte! İstanbul.

İstanbul'1993

Enver Yıldız

Başka Güzellikler Adına

Göğe filizlenmiş umut türküsü
Şualar bu bahar bir başka güzel.
Ruhumun gıdası, elimin süsü,
Dualar, bu bahar bir başka güzel.

Kalb-i rahat ile hayatın tadı,
İmtihan insanın öteki adı,
Dost bir ses garibin kolu kanadı,
Sevdalar, bu bahar bir başka güzel.

Zor şeydir gurbette dost yüzün görmek,
Zor iştir dünyada murada ermek,
Burada yalnızlık 'ölmeden ölmek',
Muhabbet, bu bahar bir başka güzel.

Hoş görmek büyüklük kusurlu canı,
Unutulmaz asla hatıra, anı.
Hele hele gönül dostu olanı,
Özlemek, bu bahar bir başka güzel.

Yüreklerde yangın yürekler kuru,
Zindana döndürdük yeşili moru,
Vakitsiz başladı hasret yağmuru,
Islanmak, bu bahar bir başka güzel.

Şiir öz evladı gönlü olanın,
Ağlamakla hüzne şifa bulanın,
Yad için gönlünü derde salanın,
Şairlik, bu bahar bir başka güzel.

İstanbul'1995

Enver Yıldız

Bayram-1

Gardaş oralarda bayram nasıldı?
Şu üç günlük bayram bana asırdı.

İstanbul'1993

Enver Yıldız

Bayramlar Bayram Ola

Bu sabah...
Keşkesiz bir başlangıca niyetle çektim besmelemi.
Bastım düğmesine dinsin diye yürek sancımın.
Bir başka açıdan baktım aynaya.
Namaza niyetle doğmuşken güneş,
Bu erken saatte hiç taranmamış saçlarım kadar
Şaşkın ve kararsızım.

Dizginlenen öfkeler buhar olurken peyderpey,
Bir ılıklik var dözümün sol tarafında.
Alemin aynı lügattan konuştuğu fikrinin ılıkliği olsa gerek.
Ferahlatan bam tellerini kâinatın.

Bu olsa gerek vatan-ı aslinin kokusu ta ötelerden estirilen.
Gözbebeklerime sokulan ince ince,
Kalbimin ab-ı hayatı...
Ruhumun dizgini elinde olandan bir ikram.
Bayramı bayram olana...

.....
Ayasofya, Mescid-i Aksa
Daha adını bilmediğim uçsuz bucaksız
Kardeş kardeş dualaştığım coğrafyalar...
Nerede törpülenen değerler?
Bayramlığı kan olan çocuklar?
Analar...
Kanıyor yaram yanı başımda...
Nerede umudum? Birliğim, ümmetliğim,
Kim kaybetmiş arifeyi? Bayramı kim bulmuş?

Bu erken saatte hiç taranmamış saçlarım kadar,
Şaşkın ve kararsızım.
Hala eş-dost ağırlayacak kadar arsızım.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Ben Sivas'ım

Ben Sivas'ım...
Çatlamış duvarlarıyım kerpiç evlerin bazı,
Bazı dudaklarıyım çorak yüzlü çocukların.

Kilim dokur gibi için için yazarlar adımı, nakşederler...
Buluşur tenimle, toprağımla mukaddes bilinen değerler.

Ayazın ateşi demler zemheride çayımı
Cıbrırlar parkında gemlemişim tayımı.

Oynarlar üzerimde sahte yüzler bazı
Ben gibi görünüp, yok etmek için beni...
Ayırmak, bölmek niyetiyle tezgah kurarlar meydanlarda...
Türküm şamar olur yüzlerine!

Kazırım ismini gidenlerimin...
Sökemezler, terk edemezler beni onlar, kopamazlar...

Kimi utanır adımı anmaktan
Kimi anmamaktan.

Ben Sivas'ım...

Ne inkar edilirim, ne de göz ardı...
Bir İstanbul girdi arama süsüyle saltanatıyla, birde yar.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Beni Anla Anne

Beni anla anne, beni anla.
Sesim gelmiyorsa eskisi gibi yakınından,
Mor bulutlar kesiyorsa güneşini,
Göçmen kuşlar uğramaz olmuşsa bağımıza,
Suç benim mi?

Taş karıştı ekmeğime bulandı suyum.
Sen bile tanıyamazsın beni değışti huyum.

Üzülme ve anla beni anne.
Belki silgim kalemimden önce bitiyor.
Kusurlarım doğrularımdan çok ama...
Ezilmedim anne, beni anla.

Sahte sevdalara aşık değılim.
Kahramanlık türküsü söyler,
Gülü över,
Seni severim anne.
Senin gibi sevenleri severim.

İradelerde çatırtı
Viranelerde bayram var.
Olsun anne olsun!

Sana ben, bana sen.
Hepimize Allah var.

Kadıköy'1994

Enver Yıldız

Bir Süleyman Vardı

Bir Süleyman vardı.
Yoksulluk, yeleleri aldan bir ata bağlayıp
Sürüklüyordu kaval sesi ılıkılığıyla hasatlarda.

Çatlamış duvarlarına inat evinin
Taramıştı yine saçlarını yele doğru
En taze Besmele ile gitmişti ilk işine.

-Hocam az değil ayda altıyüz lira
Dediği dün gibi kulağımda yavrucağın
Ve bugün ateşe düşmüş gibi ocağım.

Belki hiç mektuplaşmadım onunla
Hiç bu kadar yakınlaşmadım
Haberini aldım alalı
Daha ağızımı açmadım.

Sivas'01.03.2007

Enver Yıldız

Bir Yaprak Dökümünün Ardından

Seyir defterimi aldım elime
Satır satır dosta götürdü beni.
Kalem yazmaz oldu, iki kelime
O dostun acısı bitirdi beni..

Kuytuya çekilip ağlayasım var
Başıma karalar bağlayasım var
Köz ile özümü dağılayasım var
O dostun acısı bitirdi beni...

Açılmış yarası, saramadılar
Derdine bir çare bulamadılar
Çare Hak'tan imiş bilemediler
O dostun acısı bitirdi beni...

Coştuk sinesinde dindik hepimiz
Gönül ırmağında yunduk hepimiz
Haberı alınca donduk hepimiz
O dostun acısı bitirdi beni...

Bir gün olsun karıncayı kırmadı
Dünya durdu o yerinde durmadı
Şu fâni dünyadan murad almadı.
O dostun acısı bitirdi beni...

Salını salını gezerken âyan
Yaktın ciğerimi eyledin püryan
Gündüzler çaresiz, geceler üryan
O dostun acısı bitirdi beni..

Ekin can çekişir, tandırlar hasta
Tarlalar pusludur, bülbüller yasta
Eşi yoktu Elbeyli de, Sivas'ta
O dostun acısı bitirdi beni...

O ağaçtan düşen sonuncu yaprak
Bugün kucakladı mübarek toprak
Durda göçenlere şöylece bir bak
O dostun acısı bitirdi beni...
Dostların acısı bitirdi beni...

11 Kasım 2017
Karagömlek Köyü

Enver Yıldız

Biz Öğretmeniz...

Dar geliyor yüreğime bu hıçkırıklar dar!
Oysa ben paspas kokulu koridorlarda dert toplayan,
Umut dağıtan bir öğretmenim.
Koca çınarların dalıyım ve uzarım elini uzatan,
Merakla çarpan her yüreğin sahibine...

Adım anılınca parlar onlarca göz, benim onlar.
Bir damla gözyaşlarına kıyamam, kanlarına değil.
Avuçlarındaki reyhan kokulu sularından içerim kana kana,
Temiz, pak, rana...

Bir efsanesiyim çocuklukların.
Ninnilerin sokak senfonisi edasıyla oynarlarken
Kalplerinin ritmini sezerim.
Kendi öğretmenlerim gelir o an hayalime
Bu tılsımlı anılarla gezerim.

Bazen yenik bir kumandan,
Bazen yeminini bozmuş bir nefer gibi giriyorum okula.
Kalmıyor o ahengi, o mecali dilimin
Gün sayıyorum bir mahpus gibi ite, kalka, yıkıla.

Yeis'in çıkıntılarında tutup,
Ayakta kalmaya çalışan benmiyim! diyorum.
Ve soruyorum kendime.
Bu konuşan ben miyim?

.....
Bir titreme geliyor tebeşirin ucuna o an, duruyorum...
Kızıyorum karamsar hülyalara,
Çünkü adım öğretmen!

Kurumadan değerlerin kaynağı, azmin kuyusu
Yaklaşmalıyım kılcal damarlarına gençliğin.
Unutsalar da ezberledikleri ezgilerin sözlerini
Bir benim adımla unutmamalılar, birde ilk aşklarının.

Çünkü ben bir mühendis, bir mimar, bir aktörüm.
Çünkü ben ülkem için en önemli faktörüm.
Yılmayı, yıkılmayı lügatlerden atmalı
Düşenin, düşünenin ellerinden tutmalı.

.....
Bu benim muhasebem durağan, yalınayak,
Gördüğüm yaşadığım ahvalin yansıması.
Ama biz her dem varız azalmadan artarak
Her dem yeni doğarız, bizden kim usanası.

Sivas'Gemerek (2006)

Enver Yıldız

Bu Zaman

Fikir tezgahının kırıldı çarkı
Bir acayip zaman olmuş bu zaman.
Kalmadı gecenin gündüzden farkı
Bir acayip zaman olmuş bu zaman.

Ayaklar baş oldu başlar firarda,
Yerinden sökülen taşlar firarda,
Olağan, gündelik işler firarda,
Bir acayip zaman olmuş bu zaman.

Kalmadı muhabbet, cüzdanda sevgi,
Ayaklar altında örf ile görgü,
Ar pazara düşmüş, değerler sergi,
Bir acayip zaman olmuş bu zaman.

Sabır ırmağının kurudu suyu
Arefe -bayramın değişti huyu
Düşünmeye yeğler olduk uykuyu
Bir acayip zaman olmuş bu zaman.

Yetmiyor takatım devadan yana,
Gözyaşım duamdır mukaddes yöne,
Dilerim bu devran tersine döne,
Bir acayip zaman olmuş bu zaman.
İşte ahir zaman olmuş bu zaman.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Büyük Yük

Dağların sıkletini yüklemişim omzuma.
Katar katar gam yükü sırtımda taşıdığım.
Her günün ardından heybeme konan...

Kurtaracaklarını bilsem beni dardan,
Taşırım, yalnızlığımı katarak atımın terkisine.
Götürür teslim ederim bu yükü
Of bile demeden pervasızca...

Bakmayın cürmüme, endamıma,
Dışı eli içi beni yakan gönül köşkümün.
En cılız sarsıntılar zonklatır kolonlarımı, damarlarımı.
Bu yük eziyor beni meltemiyle selanın.
Bu yük büyük...

Sivas'2008

Enver Yıldız

Çileme Hasretim,özüme Hasret

İlim harman yeri yiğit olanın,
Hasret kaldım ayazına kışına.
Köyüm derman yeri darda kalanın,
Destan yazdım kayasına taşına.

Köyüm 'KARAGÖMLEK' Sinekli üstü.
Yine çocukluğum yolumu kesti.
Hasreti omzumda bir kırık testi.
Çıkamaz oldum Bozbayırın başına.

Daşderen Kovalı'ya varınca,
Sapsarı başaklar boylu boyunca,
Uzardı Çorağın tozlu yolunca.
Bakmaz oldum Balıkçılın kuşuna.

Yukarı harmandan caminin düze,
İnince bakardı ahali bize,
Görür, 'Güller halam' vururdu dize,
Gitmez oldum davarının peşine.

Yelliceden yel eserdi inceden,
Mal girerdi çıkarırdım yoncadan,
Dirgen ile sap toplardım önceden,
Gitmez oldum gayri köyün işine.

Abam vardı saçlarımı okşardı,
Hatça annem, dedem dolup taşardı,
Düşsem Bekir emmim hemen koşardı,
Varmaz oldum mezarları başına.

Ağlamak getirmez artık gideni,
Mevlam böyle halkeylemiş düzeni,
Köyde sanıyorum hala dedemi,
Bana öğüt verir girer düşüme.

Bir yel esse İstanbul'un başına,
Atsa beni Acısuyun taşına
Ara versem gözde akan yaşıma,
Bende özlem deste deste köyüme,
Kaldır Enver! başın eğme önüne.

İstanbul'1995

Enver Yıldız

De Gitsin...

Neden hüzünlüsün diyen olursa
El öpmeyi bilemedim de gitsin.
Herkes güler sen ne için ağlarsın
Yardım edin diyemedim de gitsin.

Karamsarım,içim dışım kapkara
Bu dert beni götürecekt mezara
Enver böylemiydin,düşmüşsün dara
Gönlümce dost bulamadım de gitsin.

Sivas'1990

Enver Yıldız

Direnif

Ben sokak çocuğu değilim.
Parklarda hiç sabahlamadım, hatırlamıyorum.
Ama nedense aklım almıyor.
Hiğkırıklarımı durduramıyorum.

Destekçim olmuştur her zaman
İyi günde, kötü günde.
Yine var, ama dinmiyor ki gözyaşım,
Saatlerce ağladım bu günde.

Karmakarışık kafam,
Ne yaptığımı bilmiyorum.
Gözyaşlarımla başbaşayım,
Başka şey istemiyorum.

Kadıköy'1993

Enver Yıldız

Dost Bildiğim Aynalar

Hükmü yok yüzüme gülen yüzlerin,
Yapıştı sonbahar bir nasır gibi.
Merhemden gayrıysa dursun sözlerin,
Toprağa uzandım bir hasır gibi.

Ömür harmanımı tükenmez sanıp,
Sağa sola peşkeş çekenlerdenim.
Gençlik hevesiyle rüyama kanıp,
Hasadı rüzgara dökenlerdenim.

Dost değil, dost değil bana aynalar!
Gerçeği yüzüme vuramadılar
Hakikat sandığım o senaryolar
Ölüm kadar gerçek olamadılar.

Sivas'2007

Enver Yıldız

Dostuma Taziyemdir

Çok kıymetli büyüğüm;

Zamanın potasının işlediği ve ömrümüzü harmanladığı şu günlerde insan kendisi ile başbaşa kaldığı ender anlarda değerli bulduğu hatıraları ve kişileri hatırlayarak lezzet bulur.Bu sayede hayat mücadelesi ve kargaşasının keşmekeşliği içinde sert bir kayayı yarıp çıkan bir filiz gibi bu muhabbet fidanıda neşvü-nema bulur.İşte böyle bir halet-i ruhiye içerisinde size bu satırları yazıyorum.Sizi selamların en azizi olan Allah'ın selamı ile selamlıyorum...

Annenizin vefat haberini öğrendiğim vakit kalbime saplanan sızıyı tarif edemem.O an acınızı paylaşmanın yolunu aradım ve dudaklarıma gelen Fatiha hazinesini annenizin kabrinin üzerine hayalen serptim.Rabbim ne kadar seviyormuş ki O'nu yanına aldı ve Rahmet hazineleri ile misafir edecek İnşallah.Ve ne mutlu Ona'ki ardında kesilmeyecek bir sevap musluğu bıraktı.Halka hizmeti Hakka hizmet sayan,içimizden biri,çelik gibi bir devlet adamı,adil bir yönetici,iyi bir baba,kısaca adam gibi bir adam bıraktı.Ne mutlu O'na.Başınız sağ olsun...

Dost değil,dost değil bana aynalar,
Gerçeği yüzüme vuramadılar.
Hakikat sandığım Osenaryolar,
Ölüm kadar gerçek olamadılar.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Efendim

Buluşmak ufuk çizgisinde en sevgiliyle...
Görmeden, gördüklerinden çok bağlanmak.
Kainat kitabının esrarlı dizgisinin temaşasında...
Onun (S.A.V) aşkıyla dağlanmak.

İz'in sürmek, sünnet-i seniyye ikliminde...
Ayağının tozuna yüzün sürmek.
'Ummeti, ümmeti' felsefesinden yola çıkarak şafak vakti...
'Davam, davam' lisan-ı haliyle her lahza
Tebessümlere hüzn sürmek.

Pas tutan çarkları işletmek adınla...
Bu tılsımlı aminlerle dize gelmek
Hülyada olsa bir gün efendim...
Mümkün müdür aşabinla bize gelmek?

Sivas'2008

Enver Yıldız

El Açtım Allah'ım

Kırık pencerede asılı perde,
Giren her aydınlık dert ekler derde,
Güneş ısıtmıyor Şu garip yerde.

Baştan aŐađıya kara boyandım,
El açtım Allah'ım Sana dayandım.

Akşam kızıağıyla sabaha kayıp,
Gündüzü çıkarıp kenara koyup,
Uykuyu yaŐanan an'lardan sayıp,

'Ne olursun Rahmet! 'deyip uyandım
El açtım Allah'ım Sana dayandım.

Kadıköy'1993

Enver Yıldız

Fani Dünya Sen Mes'ut Ol

Yakalandığı hastalık nedeniyle aramızdan genç yaşta ayrılan Mesut hocama...

Fani dünya sen MESUT ol
Ben Mevlama gidiyorum.
Bulunmaz ki başka bir yol
Ben Mevlama gidiyorum.

Sebep etti, bölük bölük
Dilim lal, nefesim sönük
Gözlerim o yöne dönük
Ben Mevlama gidiyorum.

Babam sen başını eğme
Kaderin okuna değme
Yarı boynu bükük koyma
Ben Mevlama gidiyorum.

Anam ağlama başımda
Deme: Daha genç yaşında
Hayır var Hakkın işinde
Ben Mevlama gidiyorum.

Nazlı yarım ne diyeyim
Nasıl teselli edeyim
Ne yerdeyim, ne gökteyim
Ben Mevlama gidiyorum.

Dostlarıma selam edin
Arkamdan has kelimeler edin
Hakkınızı helal edin
Ben Mevlama gidiyorum.

Misafirdim, erken kalktım
Heybemi omzuma taktım
Size üç evlat bıraktım
Ben Mevlama gidiyorum...

Ulaş-2011

Enver Yıldız

Gamsızlık

Şu akşam ayazında ay ışığı soludum,
Ruhsuzluk limanında suladılar kurudum.

İstanbul bile beni teselli edemedi,
Boğaz boğaz olalı böyle dalga görmedi.

Avuntu elem keder oyalar benliğimi,
Kaybettim eşkiyalar bulmuşlar kimliğimi.

Artık ben ben değilim, sanatımı sormayın,
Mazimi hatırlatıp yarama tuz koymayın.

'Ayıp, günah' diyenden ürperir, kin sezerim,
Geçmişim bir hazine, lakin ben aç gezerim.

Böyle gitmez bu gemi, su alıyor batacak!
Gamsızlık batağından beni kim kurtaracak.

Sivas'2007

Enver Yıldız

Göçü Düşleyenler

Şu ılık bestelerin meltemli ikliminde
Gizemli her bakıştan hissiyata ar konar.

Maddenin sıcağında uyurken birileri
Göçü düşleyenlerin saçlarına kar konar.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Gülbahar - I

İlkbahar ayında gülüm, sümbülüm,
Gurbet akşamımın mumu Gülbahar.
Deli gönül denen dalda bülbülüm,
Sevda menzilimin yolu Gülbahar.

Karakış olunca ellerim dondu.
Üşüten yellerin ne ilk, ne sondu.
Işığın kan gibi canıma kondu.
Gönlümü bir neş' e aldı Gülbahar.

'Aşk kağıda yazılmazmış gurbette
Ve hudutta çizilmezmiş' elbette.
Nurunla aşkını ör kale ette
Bekle beni geleceğim Gülbahar.

Sarı saçlarını kimse örmesin,
Yüzünü de sakla yad' lar görmesin.
Gönlün benden başka beni sevmesin.
Muradına ereceğim Gülbahar,
Vakit yakın, geleceğim Gülbahar.

İstanbul' 1993

Enver Yıldız

Gülbahar - II

Elimde kalemim,yanımda sazım,
Gözümde hayalin,kimsin Gülbahar?
Üşüten yelinden kanımda sızım.
Göründe fırtınam dinsin Gülbahar.

İstanbul yoğurdu hasretle,gamla.
Yazdığım değildir denizde damla.
Çayıma atarım derdi akşamla.
Dermanın sızımı kessin Gülbahar.

Seni ne söyledim,nede gizledim.
Bazen korktum senden,bazen özledim.
Satır satır şiirlere bezedim.
Çağırda mecnunun gelsin Gülbahar.

Ümraniye'1994

Enver Yıldız

Gülbahar - III

Efkarı ardıma katıp bu akşam
Haletten halete girdim Gülbahar.

Başıma gelene gülüp gesemde
Buna seni sebep bildim Gülbahar...

Bir zaman kalbime nakışken adın
şimdi bir kalemde sildim Gülbahar...

Bilmem kırıldı mı kolun kanadın?
Ben bugün huzuru gördüm Gülbahar...

İstanbul-1995

Enver Yıldız

Habersiz

Tercüman gerektir gönül diline
Nakkaş san `at işler, nakış habersiz.
Maşuklar hayrandır bahar iline
Göz ah çeker ağlar, bakış habersiz.

Hikmet izin sürmüş Rahmet ilminin
Nice ilim ehli, izden habersiz.
Oyun bildiğimiz ömür filminin
Çarkları dönüyor bizden habersiz.

Alem-i Ervahtan geldim bu yaşa
Akıl yaşadığı yaştan habersiz.
'Gün bu gündür' deyip coşarım boşa
Omuz taşıdığı taştan habersiz.

Sivas'2007

Enver Yıldız

Hal-i Dünya

Enaniyet hissinin sevgiyle çatıştığı,
Umudun, ümidini bitirdiği yer oldun.
Nazenin bülbüllerin cebirle ötüştüğü,
Gülmenin, anlamını yitirdiği yer oldun.

Bir tas su veren elin kıymetini bilmeden,
Garibanı, öksüzü, aç-susuzu görmeden,
Emanete hıyanet etmenin huzuruyla
Çobanın, kurda azık götürdüğü yer oldun.

Dost bildiğin yüzlerden mazluma şamar iner,
'Sağnak sağnak ihanet' her gün üstüne siner
'Bu nasıl bir senaryo' sahnelenen içinde
Bilinmeyen bir garip, muammalı yer oldun.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Halim

Karlı dağın kariyım
Gülün ahuzariyım da gül bana

Şu bozkırın bağıyım
Gam yükünün dağıyım da gül bana

.....Ah eder bülbül bana

Sivas-2010

Enver Yıldız

Hasret

Bunca yıldır cisminin, hayalinin peşinde
Birgün gerçek olacak o düşe hasretim ben.

Ağlayan kahkahamın tadı ölümden acı
Yüregimden gelecek gülüşe hasretim ben.

İstanbul'1994

Enver Yıldız

Helal Etmem

Bu dünya derdine bulsam da çözüm
Bir hakkım var, helal etmem herkese
Elimde son kalan, en büyük kozum
Bir hakkım var, helal etmem herkese.

Kimi dost göründü, kazdı kuyumu
Kimi gelip bulandırdı suyumu
Bu sebepten değiştirdim huyumu
Bir hakkım var, helal etmem herkese.

Yüzüm gülse bile ağladı içim
Çile çeşit çeşit, dert biçim biçim
Şizde kabahat yok, suç benim suçum
Bir hakkım var, helal etmem herkese.

Dünyalık istemem, gitsin bu akşam
Nasihat istemem, gitsin bu akşam
Dilerim, bu sızım bitsin bu akşam
Bir hakkım var, helal etmen herkese.

Sivas'2023

Enver Yıldız

Hep Őirin Oluyor

Savrulmak isterken yine yerdeyim
O deli rüzgarlar essede görsem.
Unuttum yerimi kimim,nerdeyim?
Tanıyamaz oldum kendimi görsem.

Ümitler,hayaller tükendi yazık
Aşklarım kalbime çakılı kazık
İçim kan ağlıyor,laflarım ezik
Tanımazlar beni burada ölsem.

Ferhat değilimki dağlar deleyim
Dağıldı duygular nasıl dereyim
Enver'im çilekeş bir avareyim
Hep Őirin oluyor birini sevsem.

İstanbul'1994

Enver Yıldız

İmeceye Giden Kızlar Gelmedi (derleme)

1940'lı yıllardı. Hürü adında bir kızın düğünü için hazırlık yapan köy halkı, yün yıkamak üzere komşu köylerden de toplanan yetmişiki kişi ile dere kenarına birikir.Kızı, gelini, çocuğu tam yetmişiki can...

İmece günüdür ya bugün.Yardım etmek gerektir ya konu komşuya.Onlarda almışlardı ellerine sitillerini ,omuzlarına tokaçlarını, sırtlarına bebeklerini ve düşmüşlerdi yola Hürü kızın yünlerini yıkamaya...

Yol bitti, sular köpürdü, tokaç sesleri türkülere karıştı.

Aman mor koyun meler gelir

Haydide dağları deler geli

Aman hakikatli yar olsa

Haydide uykuyu böler gelir.

.....

Sarı yünler ap ak, mavi bulutlar kapkara oldu.Gök gürültüsüne aldırmayan anadolu kızları sanki hiç gitmeyecekmişcesine oyunlar kurdu, halaylar tuttu...

Bir hisimla çöken karanlık son türküsü etti döndü gelinin hoyratını, son ağlaması oldu hasan bebenin, son yıkanişı oldu sarı yünlerin...Sel götürdü hayallerini, geleceklerini.

Babalar bir başka ağladı, nişanlılar, bebeler, hisli yürekler. Anası selam gönderdi nazlı yavrusuna: Taş olsaydında kalsaydın suyun dibinde oy oy.....

Onların ağıdudur bu, onların türküsü, onların destanı.Yaslı kaplerde saklıydı, bizlere ulaştı bugün.Aldık kabul ettik, sızlattık burun kemiklerimizi, ağladık içimizden gelerek pervasızca...

Hey ağalar bir küçücük kış oldu
Duyan duydu duymayana düş oldu.
Benli hürüm alayına baş oldu
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Yeldirirde döndü gelin yeldirir
Yel değdikçe hozasın yel kaldırır
Yüz koyunun anasının buldurur
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Akmaz derelerden bir su çağladı
İmececilerin yolun bağladı
Şivas valiside duydu ağladı
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Anası dediki gel kızım gitme
Babası dediki yalnız yatma
Güzeller içinde o benli Fatma
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Bir kız gördüm al yazması sökülü
Onun babasının beli bükülü
Hepsi cihan ırmağına dökülü
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Kimi armudun dalında asılı
Kimi kaya koltuğunda kısılı

Benli hürüm mil altında basılı
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Dumanda da bizim dağlar dumanda
Çoğu çocukluydu çoğu gümende
Bebek kucağında, yarı yemende
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Bizim elde bahar değil yaz idi
Gökte uçan durna değil kaz idi
Otuz gelin kırıkide kız idi
(Az buz değil yetmişiki kız idi)
İmeceye giden kızlar gelmedi...

Sivas-2011

Enver Yıldız

İnsan Alışıyor

Hava soğuk, kalbim buruk,
İçimde onsekiz yaş çağımın hatıraları,
Çevremde insanlar, çeşit çeşit.

Kadıköy iskelesi bir başka sanki bugün
Simalar farklı ama çileler eşit.

Reçeteler acılaştı diyorlar
Yüzlerden okunuyor gerçi ama...
Sahipsiz sahipleri bu oyunun
Alışık yıllar boyu zam' a.

Vapur sirenleri kulakları okşayıp ardından martı çığlıklarına karışıyor.
Alışırın demişlerdi de inanmamıştım...
İnsan alışıyor.

İstanbul'5 Nisan (Kararları) 1994

Enver Yıldız

İnsanı yaşat ki...

Ne kadar destansı bir öğüttür anlayana.
Şeyhim Edebalı' nin mübarek ağzından dökülüp ruhlara sızan...
Anlayanın bir yanardağ ateşi gibi yakar içini,
Duymak istemeyene ne keder!
Ne keder tütmeyen bir ocak halden bilmeze
Akan eski dam gibi gözyaşı bir ananın...
"İnsanı Yaşat ki Devlet Yaşasın"
Baba bildik devleti, ata bildik devletliyi.
Ok attık kalp atışlarımız gibi keskin...
Kaval sesi ılıkılığıyla yuttuk hıçkırıklarımızı
Halk olduk, ırgat olduk tozlu harmanlarda...
Umudu savurduk rüzgara karşı.
Adalet rüyasıyla "adil" koyduk çocuklarımızın adını...
Korkmadan anlatsın diye arzu halini,
Okulda öğretmenden, kışlada onbaşidan, köyde kır bekçisinden,
Sokakta jandarmadan, polisten korkmadan!
Yalnız kaldığında kendinden korkmasın diye
Okur olduk, yazar olduk kapı kapı gezer olduk...
Metropoller yutacakken ye'isin en keskin yerinde
Anaların duası azık oldu, gidenlere yazık oldu...
Türküler yolladık sılaya doğru:
"İki dağın arasında kalmışam, bülbül dibi daldan dala konmuşam...
Kaç kalem eskittimse bugün
Kaç ekmek astımda fukaralığın eyvanına, kaç yüreğe girdimse
Kaç yuva kurtardımca alıcı kuşlardan
Kaç kere hiddetlendimse aymazlığa, kaç kurşun attımsa fitneye
Kaç gül taktımca bir yetim kızın sarı saçlarına
Kaç kere gördümse babamı düşümde
Anamın ak saçı kadar helal ise lokmam...
Anlayanın bir yanardağ ateşi gibi yakar içini...
Duymak istemeyene ne keder!
"İnsanı Yaşat ki Devlet Yaşasın"

Ulaş'2010

Enver Yıldız

İntizam

Yarattın zihayatı,herşeye taktın mizan,
Fesubhanallah Yarab! Bu ne müthiş intizam...

(Bursa'1996)

Enver Yıldız

İstemem Dermanını

Mecazi aşklar elbet birer birer uçacak,
Bu sebepten muvakkat cisme olur mu iştah.

İstemem dermanını terk edecek mahbubun,
Çünkü dönüş Hakkadır, kalbimiz O'na müştak.

Sivas'2006

Enver Yıldız

İstirham

Bulutlar indirmeyin yağmuru!
Görmeden güneşi ıslatmayın.
Ağlamayın bulutlar bu acı halime!
Gözyaşlarınızı boşaltmayın.

Esme deli rüzgar esme!
Beni alıp götürme uzaklara.
Gidersem bir daha dönmem ha!
Bir daha göremezsın buralarda.

Yağma kar yağma!
Bu yaşta ak düşürme saçlarıma.
Biraz daha sabret n'olur!
Biraz daha benzeyeyim yaşıtlarıma.

Sivas'1991

Enver Yıldız

İtibar

Ne kalmalı dünyada? Öyle bir şeyki ne hoş,
Bir itibar gerekli,geri kalanı bomboş.

Sivas'1990

Enver Yıldız

Kader'e İman

Sensiz işlemez çarkım, bedenim aciz kalır
Senle pür nur yüzleri, şen mihraplar kıskanır.

Sensiz çıkarsam yola, alamazsam damardan
Sendeler, yürüyemem, kurtulamam şamardan.

Dualar bir kuş gibi konar yaprağa , dala
"Rezzak" isminle lokma gönderdin her bir kula.

En nurani kulunun (SAV) sevgi kaynaklarından
Bize de zezem suyu içir parmaklarından.

Sana dayanan yürek ebedi huzur bulur
'Kadere razı olan; kederinden kurtulur'.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Kanaat

Kusursuz dost arama kahpenin kahpesi var.
Sen daha ne gördün ki daha daha nesi var.

Şimdi şeytan denenin kırsanda bacağını,
Kurtulamazsın ondan kopacak kellesi var.

Sivas'1990

Enver Yıldız

Kanmak İsterdim

Kırıldı kanadım kuş misalim.
Üzerimde is kokan havanın ağır baskısı var.
Baskısı var umutlarımın.
Geceler boyu loş hayallerimden akıyor,
Siliniyor izi tutkularımın.

Gölgenin ardından bakıp,
Gittiğine inanmak istemezken,
Görmek istemezken ağlayan izlerini
Üşüyen gözlerini.
Uyanmak isterdim.

Gitmediğin yalanına kanmak isterdim.

İstanbul'1995

Enver Yıldız

Kara gecelerimin ak duası

Cenk zamanı halimdeyim yine bu akşam kendimle.
Yeni masallar dinledim umuda dair.
Benizleri sarı çocukların,
Amele pazarına yolcu ettiği bitkin babalar gibi
Emeğimi yele dđktüm...
Kapak oldum suya basılan mecmuaların akşam baskısına.
Tek kullanımlık kelimelerle dizdiler külliyatımı...

Dün gibi ilk isyan edişim aymazlığa.
İlk başkaldırışım.
İlk küsüşüm anneme, kız kardeşime,
Nefsime ilk saldırışım dün gibi.

Sermayem yakıt olurken ateşböceklerine
Var mı aydınlattığım bir hüznü yürek?
Kaç yuva kurtardım alıcı kuşlardan?
Kaç kalem eskittim, Kaç gün uyudum deliksiz?

.....
Bir gün taze bir başlangıca niyetle,
Umut yüklü kervanlar geçerken ıssız odamın içinden,
'Dünyayı Kurtaran Adam' adlı romanı fırlatarak pencereden,
Takılsam peşlerine...
Sevsem güftesini, bassam bağrımaya...
Ve en taze beşmeleyle haykırsam mübarek cümleyi:
'FANİYİM FANİ OLANI İSTEMEM...
ACİZİM ACİZ OLANI İSTEMEM....
RUHUMU RAHMANA TESLİM EYLEDİM GAYR İSTEMEM...'
Çıkabilmek için meydanlara huzur-u kalp ile
Takılıp görünmezlerin peşine
İzlerine yüzün sürüp, görünür olsam...
Onun rızasını kazanacağımı bilsem de tek;
Sürünür olsam...

Sivas'2008

Enver Yıldız

Karanlık Bir Gece Yol Görünmüyor

Sitemkârım.
Seni de bulamaz oldum bu akşam.
Ellerime konmaz oldun ürkekçe!
Sende mi Mona Roza!
Senide mi kaybettim ışsız gecelerde?
"Açma pencereni perdeleri çek
Mona Roza seni görmemeliyim"
derken ;
Nasıl çökertmişsen şairini,
'Bir nişan yüzüğü, bir kapı sesi
Seni hatırlatıyor her zaman bana'
deyip;
Yalnızlığa yelken açarken üstad...
Okudukça ağlamaklığım sızlıyor burnumun direklerinde .

.....
Yine kaf dağının dumanı sardı odamı.
Şimşekler çakıyor göz kapaklarıma.
Neden Mihriban?
Adın üç hece, cemalin meçhul.
'Tabiplerde ilaç yoktur yarama
Yar deyince ötesini arama'
diye kesip atarken şair,
Nutkumda buz keser ve yutkunurum.
Sazımın teli gibi gergin gönlümü dörpüler adın.

.....
Bir ezgisiniz dilime gelen ötelere,
Adınız beste, kalın duvarlar vokalist olur nakaratlara.
Kırık sazımı takıp sırtıma,
Yola düşürür çat zemheride gönül sızım.
Zincirsiz, medetsiz...

.....
"Karanlık bir gece yol görünmüyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde
Kara çalı bana aman vermiyor... "

Sivas'2009

Enver Yıldız

Kavgam

Sevdam hükümler giyiyor.
Hergün infaz ediyor bende ölüm.
Kışkırtan bakışlarıyla çıldırtıyor beni
Geceler boyunca zulüm.

Varsın konuşmasın dilim
Ne yazar.
Benim hakiki aşkı bulmak yolunda
Kavgam var.

İstanbul'1993

Enver Yıldız

Kur'an

Karanlığa ışıksın güneş gibi anbean.
Kulaklara nihavent, gönüllere hâcegân.

Kurtuluş bestesinin mahlûkatın dilinde,
Soğuk su testisisin, kuraklıklar ilinde.

Hikmet-i İlahî'sin, almaz beşerin akılı.
Her asrın ilacısın, devalar sende saklı.

Ey ebedi sevgili! ruhun seninle zinde.
Nurunun tozunu ver sürüneyim izinde...

İstanbul'1994

Enver Yıldız

Kusur

Kusursuz dost arama, dağıtma ocağını,
Sen daha ne gördün ki daha, daha neşi var.
Sen bu şeytan denenin kırsan da bacağını,
Kurtulmazsın ondan kopacak kellesi var.

Sivas'2007

Enver Yıldız

Mahpusluk (derleme)

Yıllardan 1950.Mevsimlerden baharın.Baharın çökmüştü kara bulutlar hanesine.Çökmüşdü de diyemiyorlardı birbirlerine aynı rüyaları gördüklerini.Uykularının ayrılık bestesini çaldığını, varmıyordu dilleri anlatmaya...

Köyün Deli Salih'i, anasının koç yiğidi, Elif'in eri, üç çocuğunun babası...Silahsız gezmezdi, yalan dolan, hile hurda bilmezdi.Ama nedendir epeydir gülmezdi Salih çavuş...

Elif gelin komşu köyden gelmişti Salih'e.Ak atın üzerinde, allı yeşilli tozak takmışlardı başına, gardaşsız yolcu etmişlerdi kırklar dağının eteklerine, gelmemiştii daha on dört yaşına...Omuzuna gelirdi Salih'in ama başı büyük tepe gibi dikti, öylede kaldı ölünceye dek...

Bir patırtı kopdu evin önünde, ocağın başından ok gibi fırlayıp baktı pencereden...Üç adam.Üç bela.Salih'in bacısını ipağacının (Dokuma Tezgahı) başında tuttular.Bırakmıyordu kızcağız ipleri ama dayanamadı.

Kaçırdılar güpe gündüz.Eşkiyalık, bu olsa gerek cahillik bu.Kaçırdılar Salih'in aklını, aldılar.Aldılar hayatını üç bebenin, Elif gelinin,nişanlı görümcenin hayallerini...

Salih duyduğu gibi fırlarken iki kişi çıktı karşısına."Çekilin" dedi. Benim işim sizinle değil.Onlar sahiplanmışcesine kallesliğı yediler kurşunu cahilliklerine doymadan.Yediler Salih'i...

Onüç yıl Sinop cezaevi O'nun oldu, Düşmanın damıda uğruna mahpus olduğu bacısının oldu.Koymadı onüç yıl bu haberi duymak kadar...

Bu onun şiiridir mahpus damından ucu telli mektup ile yazılan...

Akşam olur Mapushane kitlenir
Kimi kağıt oynar kimi dertlenir
Yiğit olan bu cezaya katlanır
Yat bakalım üç kuzum var ağlama...

Kiremitten ak odanın yapısı
Demirdendendir penceresi kapısı
Düşman olmuş bizim köyün hepsi
Yat bakalım üç kuzum var ağlama...

Hüseyin emmim yine öyle hastamı
Nazlı bacım ilvanında süstemi
Küçük yarım benim için yastamı
Yat bakalım üç kuzum var ağlama...

Ben tutmadım pederimin sözünü
Ateş ettim ciğerimi özümü
Şu yalan dünyada nazlı kuzumu
Yat bakalım üç kuzum var ağlama...

Sivas-2011

Enver Yıldız

Mazlumu Aç Etmişler

Ezilmişim.
Öğütölmüş, un ufak edilmiş geleceğim.

Rantiye yürekler elinde savrulmuşum rüzgara karşı bilmeden.
Germişler...
'Gerici' demişler gergin hallerine bakmadan....

En çıldırtıcı bestelerle kirletmişler,
Benim olan saf, nazenin,
Öz malım güfteleri...

Eskici pazarında bulurum
Paħa biçilmez değerlerimi,
Soğuk kaldırımlara taş diye döşemişler.

Oyun içinde oyun etmişler perde perde
Mazlumu aç,
Namerde muhtaç etmişler...

Küçük dünyalarında,kendi alemlerinde,
Umudu hiç etmişler...

Hüsnüzan besleyerek sevmeyi bir dostu,
İdamlık suç etmişler...

Sivas'2008

Enver Yıldız

Mehmet Akif'e

Yediler, bitirdiler medeniyet uğruna
İnsanı, insanlığı harcadılar yoluna
Zor kapanır yarası bu surdaki gediğin
Akif; dişsiz canavar medeniyet dediğin.

Sivas'1991

Enver Yıldız

Merhum Çavuş Emmim'e

2 Temmuz 2018 günü kaybettiğimiz büyüğümüz Çavuş Emmimin aziz hatırasına;

Ben giderim, ağlamayın arkamdan
Azat ettim, haber verin sızıma.
Dünyanın yükleri düştü yakamdan
Doyamadan baharıma, yazıma.

Bilirim meydan-ı imtihan adı
Çoğunu aldattı lezzeti, tadı
Ben ise sabırla yaptım hasadı
Hakkım helal, oğuluma kızıma.

Hakka kul olmaktır hakiki sanat
Yolcuya yoldaştım, düşene kanat
Gülü sevdim, dalda dikene inat
Duadır azığım, söylen kuzuma.

Sivas
07 Temmuz 2018

Enver Yıldız

Muhasebem

Gün geçer üzerimden, 'gün bildiğim' gün geçer.
Ve her günün sonunda bir kapı aralanır.
Maişet anlamını yitirir akşamüstü
Yakında, bir yerlerde defterim karalanır.
Gün geçer üzerimden, 'gün bildiğim' gün geçer.

Düşmanın attığı taş kanatmaz da başımı
Dostum kaşını çatsa yüreğim yaralanır
Bir yetimin gözünden süzülen bir damla yaş
Bir deryayı taşırır, kainat boralanır.
Düşmanın attığı taş kanatmaz da başımı

Hayra ettiğim zahmet azık olur da her gün,
Şerle olan mesâim başımda paralanır.
Muvakkat mahbubların sahte güzellikleri
Hesabı almak için kapımda sıralanır.
Hayra ettiğim zahmet azık olur da her gün,

Sivas'2008

Enver Yıldız

Muhsin Adı

Bir film girdi vizyona bu hafta acıklı, üşümekli.
Bir demet gül, bir seccade...
Ve bir avuç gözyaşı perdeye yansıyan...

Sonsuzluğun sahibinin aşkıyla
Konup göçerken yaralı bir kuş gibi,
Kapıp kaçtı alıcılar, akbabalar,
Göğsüme saplandı oku acının,
Vefasızlığın, başağrısının.
Üşümekliğin haber saatinde....

Bir sen misin üşüyen ey yar!
Üşüyor sobam, boş sokakları istasyonun
Üşüyor kepenek suyu, donmuş Şarkışla
Buz tutmuş Marmara, kekik kokulu koyaklar...
Ana kuzuları, kundakta bebekler
Kapalı kepenkler...
Üşüyor bu soğuk şehir
Dondu yüreğim sana atarken...

Yürek Muhsin, bilek Muhsin,
Söyle derdin bilek Muhsin.
Uzaktan bir gül uzatta, kokusuna gelek Muhsin.
Gülü derdin, güldü sevdin
Kabeye gül seriverdin.
Sevgiliye varmak için, gül şehrine giriverdin.

.....
Özlerken bir büyük birliği
Ettiğin dualar vücut bularak
Hasretin kökünü kesti fesadın...
Adımları adam etmeye, yetti adın...

Sivas'2009

Enver Yıldız

Nakış - Nakkaş İlişkisi

Her kitap bir katibin varlığının delili,
Gözyaşı; maveranın en uzun bestesidir.

Kainat kitabının nakışlı satırları
Nakkaşın san'atının manzum ifadesidir.

Sivas'2007

Enver Yıldız

Nokta Noktam

Aradığım biri var,
Yalnız içimde saklı
O ne yağmur nede kar,
Herşeyiyle çok farklı.

Tutamasada elim,
Koru beni dağlıyor
İlk fırsatta kaçacak,
Şu geceler bağlıyor.

Sureti kuş misali,
Kalpten kalbe konuyor
İçimdeki sancılar,
Her an onu soluyor.

Arzularım sabırsız,
Kokladığım hergün gam
Gel artık yıllar oldu,
Nerdesin nokta noktam.

Bursa'1995

Enver Yıldız

Onbeş Canın Acısı

"5 Ekim 2008 günü hain terör örgütünce şehit edilen Mehmetçiklerimizin aziz hatıralarına..."

İlman yüreklere aldirdılar soğuk duş,
Bu akşam hanemize çöktü kapkara bir kış,
Analar ağlamasın bu rüyadır, bu bir düş.

Bağlamak için başa kara bezim kalmadı,
Bu nasıl bir acıdır dostlar aklım almadı.

Kardeş acı haberin tez ulaştı haneme,
Onbeş canın acısı çöktü yorgun sineme,
Bu nasıl bir romandır(!) bu nasıl bir deneme(!)

Bataryamız mı bitti mermimiz mi kalmadı?
Bu nasıl bir sızıdır dostlar aklım almadı.

Övülen bir ordunun korkusuz torunları,
Elbet o gün gelecek, çözecek sorunları,
Dostu-düşmanı sezip bozacak oyunları.

Bu sızıyı tarife diyecek söz kalmadı
Bu nasıl bir senaryo dostlar aklım almadı.

.....
Sivas' 05/Ekim/2008

Enver Yıldız

Onlardır Benim Öğretmenim

"Öğrencilerime..."

Ayna gibidir onlar...
Ne verirsen, onu getirir kaşığına.
Ne dersen, ne dilersen, ne istersen...
Yüreklerinin mührünü açmakta,
Ağlamalarını duyup kaçmakta dokunmaz onlara...

Onlara koymaz ayazın ateşi,
Dokunmaz çorapsızlık, ürpertisi ıssızlığın...
Yalnızca ılık bin nefes, bayramlık iki heves
Ve derinden, şefkatli bir sestir arzuları

Doğruluğu heceletir,
Dürüstlüğü ezberletirler bana.
Ezmeden, örselemeden ruhumu...
Susarsam avuçlarındaki sularını paylaşırlar,
Doyururlar kana kana...

Unutsalarda şarkıların sözlerini,
Bir benim adımları unutmazlar, birde ilk aşklarının...

Çocuklardır asıl doğru,
Asıl onlardır benim öğretmenim,
Büyüdükçe acemileşen...
Tanidikça beni yüzünü ekşiten.

Uzaklaşan, unutan ağlamayı bencileyin...
Mesafeler koyan büyüdükçe şiire..."

Sivas' 2015

Enver Yıldız

Oyun

Herkes uyur olmuş iki perde arasında,
Işık yok ay ışığından başka.

İnsanlar kaldırım taşı sanki,
Gözler başka alem, kelimeler laçka...

Sivas'1991

Enver Yıldız

Ömür Gemim

'O' bilinen meçhule giderken ömür gemim,
Gençliğim arşivlendi, yaşım kırka dayandı.

Anladım ki her nefes artık benim son demim,
Sözlerim ürkek-titrete, saçım aka boyandı.

Hikmetlere giriftar imtihan tezgahında
Göz uyurken, vicdanım eyvahlarla uyandı.

'Hakkın rızası ile gidemezsem dünyadan
Endişesi içinde ' gün sabaha dayandı.

Sivas'2009

Enver Yıldız

Ramazan

Yattılar bir niyetle hikmet arifesinde
Uyandı bu Müslüman şehir kandil kandil.
Tılsımlı rüyalar bezedi alem-i ervahı.
Bizden değil artık el, ayak, dil.

Ellerimiz hakiki mahbuba yöneliyor,
Rahmet ilticaları sardı yine gökkubbeyi,
Sundu yine gönüllere, gözlere canlar canı Kabe'yi.

Ramazansın sen ey nimet-kübra!
Ramazansın sen ey alamet-i farika!
Çünkü sende Leyle-i Kadri harika.

Çünkü sensin başıma taç.
Bir ben değil, alem nuruna muhtaç...

Sivas'2007

Enver Yıldız

Sabır

Çiçek dalda, arı balda, iz karda,
Ümut yüklü kervan yolda güzeldir.
Türkü sazda, sevda nazda, naz yarda
Sabır ise gurbet elde güzeldir.

Sivas'1990

Enver Yıldız

Salâlı Kurtuluş (insan)

Ben fikir deryasının ele sığmaz damlası
Ben ki, tüm mahlûkâtın en nâzenin yanıyım.
Gaipten ab-ı hayat indirirken bulutlar
Zîhayat âleminin Hak'ka bakan yönüyüm.

Ben; eşref-i mahlûkat sıfatıyla anılan
Ben; nimetler önüne rızık diye konulan
Ben; arının, çiçeğin efendisi sanılan
İmtihan tezgahının yarını ve dünüyüm.

Yok ölümün devası, düşsem bile yasına
Ömürler harcanıyor lokma ve hırkasına
Hamle edip atlasam kabrimin arkasına
Ben, bileti kesilmiş bir biçare faniyim.

Bilirim ki hesap var, bilirim o sebepten
Cüz'i irâdem ile öykümü yazıyorum.
Görüyorum, yol bitti, gideceğim ben hepten
Görüyorum, her satır kabrimi kazıyorum.

Bâd-ı heva, zay ettim aldığım her nefesi
Anladım da geç oldu, beyhûde yorulmuşum.
Sînemi deşeleleyen şu hazin 'selâ' sesi
Aslında bu azaptan ebedi kurtuluşum.

Sivas'2012

Enver Yıldız

Selam Sana Şanlı Kavga

Bir ezgi takıldı dilime hayli zamandır.
'İntifada, intifada; selam sana şanlı kavga...'

.....
Her çaldığında kapım,
Her güneş açtığında,
Her çocuk sesinde,
Her meleyişinde bir kuzunun,
Her 'yavrum' deyişinde bir ananın,
Dökülürer ansızın...

Bir yudum kahveye
Bir lokma ekmeğe
Bir gülü tutmaya,
Bir kuşa yem vermeye bırakmaz,
Bırakmaz ki gideyim...

İlk mabedim,
Mirac'ım, ecdadım, şهادetim...
Çiğnenen onurum,
Dörpülenen şahdamarım...
Bırakmaz ki kollarımı duaya kaldırayım...

Atar koynuna karamsarlığın,
Aymazlığın o denli karanlığına.
Ezer secdedeyken bile kokusu çocuk kanının,
Cennet kuşlarının kanat sesleri...

'İntifada, intifada
Selam sana şanlı kavga...'

Yüzüm tutmaz nutuklar atmaya
Söz söylemeye uzaktan...

Sivas-2009

Enver Yıldız

Selam Vermediğim

İnsanım; -biçareyim, acizim - lakin bilmem
İnsanım ben; -eğilir, bükülür- yola gelmem.

Saltanat sürmek için gelmiş gibi dünyaya
Gün ederim günümü ölüme selam vermem...

.....
Sivas'2008

Enver Yıldız

Enver Yıldız

Sen Garip-ben Garip

Ŗu alemde bir garip, bu alem ondan garip.
Dilde Hakka münacaat, kalpler pasta muzdarip.

Ruhlar debelenmekte, secdelerde ırpınıŖ.
Hazanlar dökülmekte, son vuslatta kurtuluŖ.

İstanbul'1995

Enver Yıldız

Senden Bilirim

Gündüz ağarırken çöken yüreğe
O incecik hüznü senden bilirim.
Akşamın gönülsüz, gelen geceye
O verdiği izni senden bilirim.

Uykusuz gözümde hasretin kumu
Aydınlık eyledin kara ufkumu
Yirmiiki yıllık gönül korkumu
Yenmeyi, gülmeyi senden bilirim.

Gideceğim tek yol,yörem seninle
Gelmeyen uykumu bölem seninle
Emreyle öldürem, ölem seninle
Giydiğim hükümü senden bilirim.

Kalkmam gereksede şafakta erken
Uykuya hasretim seni özlerken
Horozlar öterken, şafak sökerken
Yazdığım şiiri senden bilirim.

Sivas'1995

Enver Yıldız

Sendende Çok Sevdiğim Seni Sevmek

Bu ilk yalnız kalmışlığım ilk.
İlk kez apansız inen akşamdan sonra tek nefesim.
Dışarıda çiseleyen yağmurdan başka tek sesim...

Bu şiirim de sana bir tanem.
Şu an elimde bir resimsin utangaç, masum...
Ve yanında ben varım
Şu anki gibi mahsun...

Kulağıma yatsı ezanı geliyor
Saat ondokuz otuz.
Eylülün yirmiüçünde takvim
Boynum bükük yine şükrediyorum Allah'ıma...

Yarınlar bizi bekliyor bir tanem
Varsın ayırsın bizi bu günler
Ne yazar geceler kara tren olmuşsa
Ben sana koşuyorum ya dolu dizgin.

Şunu iyi bilgi aşkım
Seni yazmak ruhumu dinlendirir.
Montagne gibi diyorum ki
'Ayrılıklar Sevgiyi Güçlendirir.'

Bursa'1995

Enver Yıldız

Seyir Defterim

Gün doğmadan neler doğdu üstüme
Uykuları böle böle büyüdüm
Su istedim kum koydular testime
Gözyaşımı sile sile büyüdüm.

Yağmurda, çamurda; dağda, bayırda
Talanda, tufanda; bozda, çayırd
Harman vakti sap dibinde uyurda.
Taşlı düven süre süre büyüdüm.

Çökelikle yedim tandır çöreği
Kül ile demlendi kömbe böreği
Yufka ekmek sofraların direği
Küp peynire sara sara büyüdüm.

Tozu duman ettim, güttüm davarı
Ördüm tane tane kerpiç duvarı
Düşene dost oldum, garibin yâri
Başucunda dura dura büyüdüm.

Emmimin dayımın eline vardım
Vefa bahçesinin gülünü derdim
Arefe, bayramı, kandili bildim
Gardaşlığı göre göre büyüdüm.

Dolu dizgin sular gibi çağladım
Bazen güldüm derde, bazen ağladım
Bazen gülistanda gülü dağladım
Goncasını kıra kıra büyüdüm.

Tapanlanmış tarlalarda yürüyüp
İslanınca, gün altında kuruyup
Dost ilinin iklimini soluyup
Doğru yolu bula bula büyüdüm

Bu ahvalle geldim elli yaşına
Hak'tan olmayana gayret boşuna
Fâni, âciz mahbubların peşine
Koşmamayı bile bile büyüdüm.

Sabır ırmağının suyundan içtim
Dostun hatırına serimden geçtim
Karanlık gecede yolumu seçtim
Menzilime vara vara büyüdüm.

Sağa gittim, haz'etmedim solunu
Daraltmadı Mevlâm, Enver kulunu
Ol Rıza-yı İlahi'nin yolunu
Bilenlere sora sora büyüdüm...

Sivas'18 Ocak 2019

Enver Yıldız

Sivas - Ben

Uzun bir aradan sonra buluştuk
Ne o eski Sivas, ne ben eski ben.
Buluşup hasbihal edip gülüştük
Ne o eski Sivas, ne ben eski ben.

Kaybettiklerimi bulmak istedim
Mazi iklimine dalmak istedim
Yorulduğum yerde konmak istedim
Ne o eski Sivas, ne ben eski ben.

Ne kışın tadı var, ne de yazının
Bozulmuş akordu çağın sazının
Tarifi yok içimdeki sızının
Ne o eski Sivas, ne ben eski ben.

Kalıba sığmadım, taştım bu akşam
Meydandan tekkeye aştım bu akşam
Meğer ham imişim piştim bu akşam
Ne o eski Sivas, ne ben eski ben.

Ahire yaklaştı dünya sürgünüm
İşte gardaş bu sebepten durgunum.
Bir İstanbul, bir de ona vurgunum
Ne o eski Sivas, ne ben eski ben.

Sivas'2018

Enver Yıldız

Sivas Ayazıyla Yakılan Ağıt

Sakladığım vardı avuğlarımda.
Eksi yirmialtısına inat havanın
Donmasın diye...

Yollarımda kış
Ellerimde düş...

İstasyon caddesinde sekiz-on köpek sabaha karşı.
'-Savulun biz geldik! ' dercesine heybetli bakışlar.
Gün onların, meydan onların.
Boşta olsa karınları.

Pençelerinde kış
Gözlerinde düş...

-Aksu- buz kesmiş akamadan doyasıya
Barınağı kar etmez parmak uçlarına ıssız durakların.
Postane girişine de almaz oldular üç beş senedir.

Parkalarında kış
Arkalarında düş...

Nasıl çatlamasın elleri bu Sivas ayazında.
Gök çatlamış, yürek çatlamış.
Bir gözü kömürde, bir gözü unda
Yiğitlik bu olsa gerek, kahramanlık bu!

Pencerede kış
Tencerede düş...

Sivas'2008

Enver Yıldız

Sivas İsmi

Kara bulutlar yoldaş oldu yine Sivas'a
Yüreğine konan buz, ne dert koyar ne tasa...

Yine ak gelinliğin giydirilmiş üstüne
Bilemem bu sevdanın, muhabbetin aslı ne...

Bir koyu karanlıkta yelken açar sabahlar
Çerkezin Kahvesinde yudum yudum konaklar...

Temaşanda her sabah Abdulvahabi Gazi
Çarşının göbeğinde bekçin Şems-i Sivasi...

Ulu Camin direnir, hazır canın vermeye
Süslenmiş meydanların, aman nazar değmeye...

Yanık türküler çıkar kışından, ayazından
Adını dillendirir dostlar kırık sazından...

Sen aynısın, kış aynı değişen ise benim
Bu eşsiz silüetle suya doyuyor tenin...

Kimine elem keder, bu kara kışın resmi
Onunla mana bulur, ısınır Sivas ismi...

Sivas'2008

Enver Yıldız

Sizede Bir gün

Bu ne yaman sessizliktir, biteviye
Dil uyur, hece uyur.
Kan uyur damarlarımda,
Gece uyur.
Sanatsız kaldı tuvaller, sanatçılar uykuda
Düşünceler kirletti suları, çevreciler uykuda
Uykuda hâkimler, hakemler,
Hekimler tatil beldelerinde.
Tatilde kalp atışları
Gülücüğü çocuk yüzünün
Dindarlığım uykuda.
Uykuda umutları ümmetin
Davalık ne varsa derin uykuda.
Bir onlar ayakta yalınayak
Bölündü tatlı rüyaları,
Bölündü ninnileri top-tüfek sesiyle,
Gül kokulu diyarlarda, gül yüzlü çocukların.
Çocuk dostu şehirler kurdunuz,
Şalincaklı, dönme dolaplı (!)
Bildirgeler yayınladınız,
Raflara dekor olsun diye.
Kandırdınız, aldattınız,
Kan ettiniz avuçları.

.....
Bir gün,
Acıklı şiirlerle yeşeren umutları
Fatihalarla donatarak.
Sefer katarları yırtarak karanlığı
Muştular yayılacak.
Her dem yeniden doğuracak anneler
Boşalan siperlere.
Siz kükremeye devam ederken
Çelik sığınaklarınızda.
Gülen yüzlerinizin ardındaki donukluk ezecek.
Kirli dünyanızda buz keseceksiniz.
Bugün olmasa bile er, geç
Kimsesizlerin kimsesine
Hesap vereceksiniz.

Sivas'2009

Enver Yıldız

Son Pişmanlık

.....
Sevdam güfte olmuş yanık türkülere,
Destanlar beni yazıyor.
Hayallerimi sığdıramıyorum hayallere,
Her hamle benim mezarımı kazıyor.

Demir atıp aşkımın yelkenini indiresim geliyor,
Benim bildiğim sevdalar yok.
Herşey oyuncakmış meğer,
Bilmiyordum.
Bilseydim bağlanırmıydım,
Çok pişmanım çok.

İstanbul'1993

Enver Yıldız

Sonbahar Ezgileri

Sonbahar ezgileri geliyor ötelerken...
'Pılını pırtını topla,
Yanına da fazla bir şey almayasın' dercesine
Kulağıma üflüyor' ılık ılık...

'Kaç istasyon devirdin?
Bu kaçınıcı tren kaçırdığın?
Kaç kez pas geçtin lem'asını huzurun? '
Dercesine sorguluyor azametiyle...

'Oysa ben donattım teçhizatını
Ununu, şekerini eksik mi ettim?
Ne kaldı vermediğim ağızına...'

'Baş etmişken mahlukatın başına
Donatmışken en âlâ libasla
Elması cam ettin...'

'Ayine-i samed olan kalbini
Al kan ettin...'

'Vazifesini eda ederken ihlasla mahlukata
Su-i zan ettin'

'Paha biçemezken bir gözüne
Yapamazken bir hücreni
Kapatamazken kabrinin kapısını,
Devridaim çarkının durduramazken
Devekuşu gibi kafanı gömdün de kuma,
Batmakla gaip olan mahbuplar peşinde
Emaneti perişan ettin...'

Sivas'2008

Enver Yıldız

Sor

Sen çağırır duymazsam, görme n'olur hor beni.
Arayıp bulamazsan şiirlere sor beni.

Bursa'1995

Enver Yıldız

Şükür

Sinemdeki derde şifa olansın,
Gündüz izde, gece düşte kalansın,
Sen ki (C.C); zihayatı yola salansın,
Uğrunda ağlamak, gülmek ne güzel.

Yola saldın tükenmeyen azıkla
Besledin büyüttün sonsuz rızıkla
Beni de gölgenin altında sakla
Her yerde mührünü görmek ne güzel.

Şükrettim derdime, belama, gam'a,
Haykırdım sırtımı dönüp akşama,
Çok değil zerrece rahmet ver bana!
Yolunda yaşamak, ölmek ne güzel,

İstanbul'1995

Enver Yıldız

Tedirgin

Ağla ağlayabilirsen inadına...
Dik duruşluğun,gündelik hesapların.
Utanma gözüm....

Kanatmaz avuçlarımdaki cam kırıkları.
Penceresiz,perdesiz,çorapsız yüreklerimdir...
İçin için kanayan.

Güftesi yalınayak ezgiler gibi,
Sen gibi,
Ben gibi,
Onlar gibi akıbetim...

Yolculuk başlatılmış dolu dizgin...
Katar katar.
-Haydarpaşa- gibi bekliyor kabrim,
Ağırlayıp uğurlamaya namzet...

Ve ben emeklerken kör, sağır,dilsiz
Kuş,böcek,lale hoşnut aleminden...
Bir ben tedirginim cam köşklerde
Bir de siz...
En derininden.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Temenni

Koca mr tükendi, yazacağım bitmedi.
Gün geldi, devran geçti, efkar baştan gitmedi.
şu şiir deryasına şairliğim yetmedi.

şiir şairin gl, o gl dereceğim.
Her işte hakikatı, Hakkı gzeteceğim.

Bursa'1995

Enver Yıldız

Toprak

Baharın yeşil libas giyiyor kuru toprak
Ben dökülen saçıma elimi atamadım.

Toprak ki; ben çiğnerken, o tebessüm ediyor
Bense; anama bile gülü uzatamadım...

.....

Sivas-2009

Enver Yıldız

Unutmam

Kadıköy'den Fatih'e mehterin ezgisi yad,
O muhteşem günlerin hayalini kurutmam.
Çanımı, cananımı unuturum da fakat,
İnleyen Ulubat'lı Hasan'ımı unutmam.

İstanbul'1993

Enver Yıldız

Uykudan Önce

Gamımı içime attım bu gece
Kederi boynuma taktım da yattım.
Teselli bilerek senin bu gece
Resmine bir daha baktım da yattım.

Vefasız tavırlar zor geldi cana,
Hep geride kaldım sevdadan yana,
Gençliğimi içtim ben kana kana,
Maziden dersimi aldım da yattım.

Vefa limanından ayrıldı gemim,
Kaç bahar kaldı ki? Budur son demim,
Ne kadar dayanır yorgun bedenim
İnce bir hesaba daldım da yattım.

Değmemiş başına kuşun kanadı
Gülün kokusundan gönlün kanadı
Suladın öfkeyi, sevdin inadı
Nasibi sırtıma taktım da da yattım.

Değer mi şu dünya gönül yıkmaya,
Namert halayında başı tutmaya,
Kusurlu ruhunla kusur bulmaya
Son kalan mektubu yaktım da yattım.

Bu kadar sermayem, budur kazancım,
Gitmedi baş ağrım, dinmedi sancım,
Ayakta tutuyor beni inancım
Rabbime bir şükür saldım da yattım.

Sivas'2008

Enver Yıldız

Vasiyet

Savurmak için gelen Şu rüzgara deyinki
'Akli zaten havada gelmeyin buralara'.
Belki gülerim ama sizler Şunu bilinki
Derli toplu değilim,bölündüm parçalara.

Halimi sormak için gelen dostlarım varsa
Kapım açık,yüzüm ak buyursumlar gelsinler.
Bana gönülden yana bir çare buldularsa
Ben bir daha sevemem bunu böyle bilsinler.

Sivas'1990

Enver Yıldız

Yeter Kendin Yorma Hocam

Seni yolda koyan dostun
Selamını alma hocam.
Böyle sönmüş bir yüreğin
Hayaline dalma hocam.

Gözün gördü gönül verdin
Hakikatı yeni gördün
Dün doğmuştun bugün öldün
Canın derde salma hocam.

Unut desem çare olmaz
Unutmasan yüzün gülmez
Çekmeyen bu derdi bilmez
Daha darda kalma hocam.

Kınayamam ağlar isen
Karaları bağlar isen
Irmak gibi çağlar isen
Yeter kendin yorma hocam.

Sivas-2007

Enver Yıldız

Yüzüme Söyle

İşte geldim son dem senin yanına
Aklında ne varsa yüzüme söyle.
Arkamdan konuşup girme kanıma
Aklında ne varsa yüzüme söyle.

Küçük yaşta gördüm, gönül bağladım
Görmeyince için için ağladım.
Her darbende ciğerimi dağladım
Aklında ne varsa yüzüme söyle.

Gecelerim katran oldu elinden
Az çekmedim iğneleyen dilinden
Utan artık şu bükülmüş belinden
Aklında ne varsa yüzüme söyle.

Ah ile, vah ile bu yaşa geldim
Ferhat oldum sabır dağını deldim
Bazen çölde coşkun akan bir seldim
Aklında ne varsa yüzüme söyle.

Ahir ömre geldik senle baş başa
Helal ekmeğimi bandırdım taşa
Bana bulaşmada sarayda yaşa
Aklında ne varsa yüzüme söyle.

Gayrı beni uğraştırma bu yaşta
Serde düşkünlük var, küskünlük başta
Artık benim gözüm toprakta taşta
Aklında ne varsa yüzüme söyle
Bundan gayrı sana son sözüm böyle...

Sivas'2008

Enver Yıldız